

Az e-mail

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Az **e-mail** (ejtsd: *ímél*) az [angol](#) *electronic mail* kifejezésből származik, ami „elektronikus posta”-ként vagy „villanyposta”-ként fordítható le, de egy időben használatban volt a *drótposta* és *villámposta* kifejezés is. Az elnevezés utal az írás és továbbítás módjára, amely teljes egészében elektronikus úton megy végbe. A mai e-mail-rendszerek szinte kivétel nélkül az internetet használják közvetítőnek, és ezáltal az e-mail az internet használatának egyik legkedveltebb formája lett.

E-mail az internet előtt

Az e-mail előbb keletkezett, mint az internet maga. Valójában a már létező e-mail-rendszerek adták az internet megteremtéséhez szükséges eszközöket.

Az e-mail története 1965-ben kezdődött, amikor egy [nagyszámítógép](#) (*mainframe*) több felhasználója közötti kommunikációt biztosította.

Az e-mail nagyon hamar *hálózati e-mail*é fejlődött, lehetővé téve a felhasználóknak, hogy több gépen keresztül küldhessenek üzeneteket. 1966-tól lehetővé tették szöveges üzenetek küldését különböző számítógépek felhasználói között

Az [ARPANET](#) (az Internet elődje) számítógépes hálózat jelentősen megnövelte az e-mail népszerűségét.

A @ jel ([kukac](#)) használatát a felhasználó nevének, illetve [számítógépe](#) azonosítójának elválasztására, [Ray Tomlinson](#) 1972-ben vetette fel.

Mivel nem minden számítógép és [hálózat](#) volt egymással közvetlen összeköttetésben, az e-mail a számítógépek között egységesített [protokoll](#), segítségével került továbbításra, az e-mailnek tehát tartalmazni kellett az üzenet útját, ami nem más, mint a küldő számítógépe és fogadó számítógépe közötti útleírás. Így az e-mail átküldhető lett többféle hálózaton is,

Az út az úgynevezett „*bang path*” címek segítségével volt leírható, melyek megadták az ugrások (angolul: *hop*) neveit a ! jel ([felkiáltójel](#)) segítségével választva el egymástól. A késő éjszakai telefonos [UUCP](#)-kapcsolatok miatt nem volt ritka az sem, hogy egy-egy e-mail akár egy héttel később érkezett csak meg, de az is előfordult, hogy az üzenetek elvesztek az ugrások útvesztőjében.

Modern internetes e-mail

Manapság szinte minden e-mail közvetlenül az internethez kapcsolódó gépekre érkezik.

A modern internetes **e-mail-cím** egy karaktersorozat a következő formában: *jkovacs@cegneve.hu*. Az első rész a személy felhasználóneve, a második annak a számítógépnek a neve, amelyiken az adott személynek e-mail postafiókja van.

Az internetes e-mail üzenetek tipikusan két fő részből állnak:

- Fejléc (*header*) – az üzenet rövid tartalma, a küldő címe, a fogadó címe, egyéb információk az e-mailről;
- Törzs (*body*) – maga az üzenet, általában a végén egy aláírással.

A fejlécek általában tartalmazzák az alábbi négy mezőt:

1. Feladó (*from*) – a feladó e-mail-címe;
2. Címzett (*to*) – a fogadó e-mail-címe;
3. Tárgy (*subject*) – a levél rövid leírása;

4. Dátum (*date*) – a helyi idő és dátum, amikor az üzenetet elküldték.

A *címzett (to)* mező nem feltétlenül tartalmazza a címzett e-mail-címét. Az információ, amely a fejlécben megjelenik, érdeemben hasonlít a postai levél címzéséhez. Az aktuális információt, hogy kinek volt címezve az e-mail, a postát kezelő számítógép (levélkiszolgáló; *mail-server*) eltávolítja, miután az e-mailt „behelyezi” a megfelelő postafiókba.

A fejléc ezenkívül az alábbi mezőket tartalmazhatja még:

1. Másolat (*Cc*) – angolul *carbon copy*. A név az írógépek korszakából származik, amikor is indigóval készítették a másolatokat;
2. Rejtett másolat (*Bcc*) – angolul *blind carbon copy* – a Bcc-ben szereplő címzettek nem látszanak, tehát ha a rejtett másolatot küldünk A-nak és B-nek, akkor A nem fogja tudni, hogy B is megkapta ugyanazt a levelet;
3. Válaszcím (*Reply-To*) – általában a feladó e-mail-címe található meg itt, de egyes levelezőprogramok megengedik eltérő e-mail-cím megadását is;
4. Megérkezés (*Received*) – a postát kezelő számítógépek (levélkiszolgálók) jegyzik be magukat ebbe a listába, ez alapján tehát visszakövethető, milyen úton jutott el az e-mail a feladótól a címzettig;
5. *Content-Type* – az üzenet típusát tartalmazza, az úgynevezett [MIME](#) definíció alapján.